

РЕШЕНИЕ

№ 22349

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от Н. Д. Н., от [населено място], ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], ул. „Дякон И.№4,ет.1,офис 7, чрез адв. А. И. от САК, срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) с искане за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди на основание чл. 203 АПК, във вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, в размер на 560 лв., представляващи заплатена „глоба“ по ЕФНГ серия К № 6540297, издаден от СДВР, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на влизане в сила решението на Софийски районен съд /15.09.2023 г./ до заплащането ѝ.

В исковата молба се твърди, че с ЕФНГ серия К № 6540297, издаден от СДВР на Н. Д. Н., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба", в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Ищецът, на основание чл. 189, ал. 9 от ЗДвП е заплатил 70% от размера на наложената глоба (560 лв.) с платежно нареждане от 02.05.2023 г. Впоследствие ЕФНГ бил отменен с влязло в сила на 15.09.2023 г. Решение № 3504/20.07.2023 г., постановено по АНД № 6745/2023 г. по описа на СРС, 129 – ти състав. Платената глоба представлява имуществена вреда по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за която се дължи обезщетение, ведно със законната лихва, считано от 15.09.2023 г. до

окончателното плащане. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи в писмен отговор, чрез процесуалния си представител гл. юрк. Д. И. оспорва исковата молба и счита, че искът е неоснователен и недоказан. Развити са съображения, че представеното „Авизо местен превод“ не доказва заплащане на 70 % от наложената глоба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

В проведените о.с.з на 15.05.2024г. и 09.10.2024г. ищецът редовно уведомен не се явява лично, докладвани са постъпилите молби от процесуалния му представител адв. А.И., с които поддържа иска и представя становище по същество ведно със списък с разноски и доказателства за извършаването им.

Ответникът, редовно уведомен се представлява от юрк. Д. И., която моли при постановяване на решението съдът да вземе в предвид писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Не прави възражение за прекомерност.

Представителят на СГП излага становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, и наведените от страните твърдения и доводи, приема от фактическа страна следното:

От фактическа страна, с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че с ЕФНГ серия К № 6540297, издаден от СДВР, на Н. Д. Н., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание – глоба в размер на 800 лева. Ищецът е заплатил доброволно на основание чл. 189, ал. 9 от ЗДвП 70% от размера на наложената глоба с платежно нареждане от 02.05.2023 г.

С Решение № 3504/20.07.2023 г., постановено по АНД № 6745/2023 г. по описа на СРС, 129 – ти състав е отменен ЕФНГ серия К № 6540297, издаден от СДВР. Съдебното решение е влязло в сила на 15.09.2023 г.

По делото са представени писмени доказателства: заверен препис на ЕФНГ серия К № 65040297; заверен препис на Решение № 3504/20.07.2023 г. постановено по АНД № 6745/2023 г. по описа на СРС, 129 – ти състав; заверен препис на платежно нареждане за пратена сума по ЕФНГ.

В хода по делото с Определение № 10615 от 03.07.2024 г., съдебния състав е задължил на основание чл. 186, във вр. чл. 192, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 144 АПК министъра на вътрешните работи да предостави писмена информация дали има данни в банковата сметка на ФБД да е постъпила сумата в размер на 569 лв. от ищеца Н.. В отговор с писмо Рег. № 457600-2919 от 09.07.2024 г. (л. 42) от дирекция „Планиране и управление на бюджета“ МВР се установява, че 28.04.2023 г. по сметката на Фонд за безопасност на движението е постъпила сумата в размер на 560 лв. за погасяване на наложената глоба. Като доказателство е приложено копие на банково извлечение № 82 от 28.04.2023 г. (л. 43) от транзитна сметка на Фонд за безопасност на движението.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Настоящия състав счита, че предявеният иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди е процесуално допустим и същия следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София - град, на основание чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на отменен ЕФНГ серия К № 65040297, издаден от СДВР, с влязло в сила съдебно решение. ЕФНГ не е

индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а е властнически акт с наказателноправни последици – наказателно постановление. В този смисъл е приетото в т. 1 от Тълкувателно постановление от 19.05.2015 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2014 г. на ВКС и ВАС. Искът е предявен срещу надлежния ответник, съгласно чл. 205 от АПК – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР – юридическо лице на бюджетна издръжка, към чиято административна структура принадлежи органа, издал незаконосъобразния ЕФНГ.

Разгледан по същество предявения иск е основателен и доказан по основание и размер.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава.

Съгласно разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ.

Според разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно, за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под "вредата" следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – отменен като незаконосъобразен ЕФНГ с влязло в сила съдебно решение. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно ал. 4 на същата законова разпоредба - "Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице". В конкретния случай претенцията се основава на това, че е налице отменен като незаконосъобразен ЕФНГ и от тази отмяна се претендира настъпване на имуществени вреди, които представляват заплатените суми по отмененото административно наказание "глоба" в

размер на 560 лв.

За да бъде уважена исковата претенция на първо място е необходимо актът, който е бил отменен като незаконосъобразен да е бил в изпълнение на административна дейност. В конкретния случай безспорно се установи, че ЕФНГ, с адресат ищецът, е отменен с влязъл в сила съдебен акт, а ЕФНГ е последица от изпълнението на нормативно възложените задължения и упражняване на административно наказателна дейност. Изпълнението на тези задължения по своята същност представлява административна дейност, поради което издадения ЕФНГ се явява властнически акт, издаден от административен орган и независимо, че поражда административнонаказателни последици, същото е резултат от санкционираща административна дейност.

На следващо място, въз основа на представените с исковата молба доказателства, се установи, че ищецът на 02.05.2023 г. е заплатил сумата по наложената му глоба чрез електронни услуги за плащане на електронни фишове „e-Pay“ и „EasyPay“. Това се установява от представен заверен препис на платежно нареждане (л. 16).

Следователно, в случая, съдът намира, че са налице и останалите изискуеми предпоставки, визирани в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно настъпила вреда, причинно-следствена връзка между настъпилия неблагоприятен резултат и отменения като незаконосъобразен ЕФНГ. Изводите на съда са подкрепени от установените факти в случая, а именно в това, че ответникът е издал ЕФНГ срещу ищеца за извършени от него нарушения на правилата за движение по пътищата. Издаденият ЕФНГ е отменен като незаконосъобразен с влязло в сила решение на СРС, но преди това от страна на ищеца е заплатена сумата на глобата по ЕФНГ. Заплащането на сумата в размер на 560 лв. за наложената глоба е в пряка причинно – следствена връзка с отменения като незаконосъобразен ЕФНГ, тъй като ако същият не е бил издаден, то е нямало да се стигне до заплащане на тази глоба. Със заплащането на глобата, ищецът е реализирал едно свое право, което по никакъв начин не възпрепятства възможността му да оспорва законосъобразността на ЕФНГ, с което му е наложена глобата, както е и в процесния случай.

Въведените от МВР правила за възстановяване /връщане/ на недължимо внесени суми за глоби във Фонд за безопасност на движението не представляват специален ред за обезщетение на вредите, а също така и сумата по искане не подлежи на възстановяване и по правилата на чл. 128-129 от ДОПК, като в този смисъл Решение № 1210/30.01.2019 г. по административно дело № 10320/2018 г. по описа на ВАС и Решение № 11987/22.12.2022 г., постановено по административно дело № 7610/2022 г. по описа на ВАС.

Водим от изложеното, настоящият съдебен състав счита исковата претенция за доказана по основание и размер.

Основателността на главния иск обуславя основателността и на акцесорната претенция на ищеца за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 560 лева, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния ЕФНГ 15.09.2023 г. до окончателното изплащане на задължението.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

При този изход на делото и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените и доказани в настоящето съдебно

производство разноски поради, което ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 510 лв., от които 500 лв. – адвокатско възнаграждение и 10 лв. за заплатена държавна такса.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно, доколкото искът е уважен изцяло.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при министерство на вътрешните работи, на основание на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да заплати на Н. Д. Н., от [населено място], ЕГН: [ЕГН], сума в размер на 560 (петстотин и шестдесет) лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, претърпени в резултат на отменен като незаконосъобразен ЕФНГ серия К № 6540297 издаден от СДВР с Решение № 3504/20.07.2023 г., постановено по АНД № 6745/2023 г. по описа на СРС, 129 – ти състав, ведно със законната лихва върху главницата от 560 лева, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния ЕФНГ- 15.09.2023 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при министерство на вътрешните работи, да заплати на Н. Д. Н., от [населено място], ЕГН: [ЕГН], разноски по делото, в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.